

Decembrie, 2019,

Anul 6, Nr. 70

SPERANȚĂ

Astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor,
care este Cristos, Domnul.

Echipa de consilieri spirituali

Gelu Bondor, Biserica Adelaide
Dorel Brândaș, Biserica Harul
Ioan Bușan, Biserica Perth
Daniel Cârpean, Biserica Harul
Marin Cucuian, Biserica Maranata
Traian Secară, Biserica Maranata
Cornel Ghiță, Biserica Maranata
Daniel P. Nicolici, Biserica Speranța

Echipa editorială

Constantin Oprănescu, Ioan Ciobotă – Radio Vocea
Evangheliei Timișoara, Aneta Oprănescu.
Consultant tehnic, printing, expediere email și facebook:
Adrian Buzgău. Telefon: 0433766376

Pentru detalii, corespondenții

Adrian Buzgău, Biserica Maranata 0433766376
Aurel Coța, Biserica Philadelphia 0419925990
Gheorghe Bedreag, Biserica Maranata 0490345608
Daniela Hălmăjan, Biserica Speranța 0405574219
Iacob Cerbu, Prima Biserică Baptistă 0425295401
Leon Curelușa, Biserica Betania 0414333225
Lidia Crișan, Biserica Perth 08 93494561
Viorel Sabou, Biserica Adelaide 08 83878393
Sarah Văran, Biserica Harul 0401754759

Costul unui abonament pe un an este de \$40.00 +
cheltuieli de transport.

CONT: Romanian Speranta Association Inc.
National Australia Bank,
BSB - 083214, CONT Nr. – 879530941

Adresa Redacției: 35 Reid Street, Brown Hill, 3350 Vic; Ph.
0423659724, email: sperantaus@gmail.com

Cu ocazia sărbătorii
nașterii Domnului nostru
Isus Cristos, colectivul de
redacție al Revistei
Speranța urează tuturor
cititorilor ca pacea și
dragostea Domnului să
fie mereu în casele
dumneavoastră.

Isus este Domn!

Și a fost Isus copil...

Costache Ioanid

Și a fost Isus copil...

Fără leagăn, fără slavă.

*Și-n ființa Lui firavă
au pătruns fiori de ger.*

*Și a fost Isus copil,
ca să aibă toți copiii*

Tată-n cer.

Și a fost Isus sărac.

*Se uitau cu milă bacii
cum l-ardeau pe față macii.*

Cel mai trist dintre copii.

*Și a fost Isus sărac,
ca să aibă toți săracii bogății.*

Și a fost Isus flămând.

*Și plângea din albul pânzei
cum plâng mieii-n zori, plăpânzii,
cu-a lor ochi înrouați.*

*Și a fost Isus flămând
ca să fie toți flămânzii săturați.*

Și a fost Isus un miel...

*ce-l pândeau pe-afară leii,
și din culmile ludeii și-n pustiul arzător*

*Și a fost Isus un miel,
ca să aibă-n El toți mieii un Păstor.*

Și a fost un rob Isus...

*sus, slujind Împărăția,
jos, la Iosif și Maria.*

*Lumii-ntregi S-a dat răpus
ca s-aveam și noi robia
și-nfierea lui Isus...*

NAȘTEREA LUI ÎN ISTORIE ȘI ÎN NOI!

Păstor Gelu Bondor, Adelaide SA

„Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un fiu, și-i va pune numele Emanuel (Dumnezeu este cu noi)” (Isaia 7:14).

Domnul Isus a fost născut în lumea aceasta, dar El nu a fost din această lume. El nu a provenit din istoria vieții pe acest pământ; El a intrat în istorie din afară. Isus Cristos nu este cea mai bună ființă omenească ce a existat vreodată. El este o Ființă a cărei existență nu poate fi explicată de rasa omenească. El nu a fost un om care a devenit Dumnezeu, ci exact invers.

Apostolul Pavel spunea: *„Și fără îndoială, mare este taina evlaviei... Dumnezeu a fost arătat în trup, a fost dovedit neprihănit în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit printre Neamuri, a fost crezut în lume, a fost înălțat în slavă” (1 Tim. 3:16).* El a fost Dumnezeu care a venit în trup omenesc. A venit printre oameni din afară, fără a fi contaminat de păcatul care a ruinat chipul lui Dumnezeu în om. De aceea Gabriel îi spunea Mariei: *„Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu” (Luca 1:35).*

El a fost deosebit chiar și de Adam, care a ieșit din Măinile Creatorului. *„De aceea este scris: «Omul dintâi Adam a fost făcut un suflet viu». Al doilea Adam a fost făcut un duh dătător de viață” (1 Cor. 15:45).* La creațiune, întâiul Adam a fost doar un om desăvârșit și ca atare fără păcat, când despre al Doilea scrie: *„când duce iarăși în lume pe Cel întâi*

născut, zice: «Toți îngerii lui Dumnezeu să I se închine!» (Evrei 1:6); și din nou „Tu ai iubit neprihănirea și ai urât nelegiuirea: de aceea, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Te-a uns cu un untdelemn de bucurie mai presus decât pe tovarășii Tăi ” (vers. 9). „El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui...” (vers.3). Și totuși, ca să ne poată mântui, S-a înrudit cu noi pe vecie, făcându-se asemenea nu omului păcătos, ci fraților Săi, adică acelora care au crezut în Dumnezeu. *„Astfel dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul, și să izbăvească pe toți aceia care, prin frica morții, erau supuși robiei toată viața lor. Căci negreșit, nu în ajutorul îngerilor vine El, ci în ajutorul seminței lui Avraam. Prin urmare, a trebuit să Se asemene fraților Săi în toate lucrurile, ca să poată fi, în ce privește legăturile cu Dumnezeu, un mare preot milos și vrednic de încredere. Și, prin faptul că El însuși a fost ispitit în ceea ce a suferit, poate să vină în ajutorul celor ce sunt ispitiți” (Evrei 2:14-17).*

Nimeni nu poate intra în Împărăția lui Dumnezeu dacă nu este născut din nou printr-o naștere tot așa de neobișnuită ca a Domnului din Maria. Așa cum El s-a născut în această lume din afară, tot așa trebuie să se nască și în noi, din afară, dacă ne dăm acceptul. Omenirea a ajuns atât de coruptă încât nu există nicio altă cale pentru a o salva. Nimic ce e vechi în om nu va putea intra acolo. Noi trebuie să renunțăm la ce este vechi în noi și să ne lăsăm transformați pentru a putea duce ceva cu noi (aceasta fiind Isus în noi, nădejdea slavei).

Am lăsat noi oare ca viața noastră omenească să devină un Betleem pentru Fiul lui Dumnezeu? Caracteristica omului născut din nou este predarea atât de completă lui Dumnezeu încât Cristos să poată lua chip în el. Pavel spunea: *„Copilașii mei, pentru care iarăși simt durerile nașterii, până ce va lua Cristos chip în voi!” (Gal. 4:19).*

Noi trebuie să lăsăm ca Isus să se nască în inimile noastre, și să trăiască la fel ca un musafir în casa vieții noastre, dacă vrem să gustăm acea bucurie despre care cântau îngerii. Cel mai mare păcat al nostru este să respingem domnia lui Dumnezeu. Oamenii cred nebunește că pot găsi o fericire mai înaltă urmând alte căi decât pe ale Domnului. Numai dacă voim să facem pe Isus Domn al vieții noastre, vom vedea că El este prinț al păcii care ne aduce bucuria mântuirii în inimi. Fă-L Domn al inimii tale chiar acum.

De îndată ce Cristos se formează în lăuntrul nostru, natura Sa începe să lucreze în noi și prin noi.

Pentru aceasta trebuie să credem. Aceasta nu este un act al intelectului; credința este un act moral prin care ne predăm pe noi înșine în mod deliberat. Este actul acceptării darului divin de a crede. Trebuie să vrem să credem. Începem o relație cu Dumnezeu atunci când El face o minune cu noi că ne introduce într-o relație cu El și noi ne decidem să credem. Aceasta însă nu se întâmplă fără un efort violent din partea noastră de a ne despărți de felul nostru vechi de a privi lucrurile, și de a ne pune cu totul la dispoziția Sa.

Dacă vrem ca El să fie Domn al vieții noastre, atunci trebuie să fim atenți la orice experiență peste care El nu este Domn. Să renunțăm la independența noastră față de El. O predare necondiționată. El nu ne forțează să o facem, dar nu acceptă nimic mai puțin. Noi trebuie să facem acest efort.

Să nu dorim atât de mult binecuvântările Sale cât pe El însuși, Pruncul născut în Betleem, care să se nască și în noi.

Colindul Iubirii

Alexandru Marius

E-o seară specială din nou, pe Pământ.
Și... luna, bătrâna, privește mirată...
Întreg Universul se-unește cântând
E seara specială, de toți așteptată!

Stele dansează bucuroase lucind,
Toți astrii se-ncing la o horă sublimă.
Întreaga creație se-oprește privind;
Mesia Promisul e gata să vină!

„Într-o iesle săracă? Stăpânul?... Se naște?!
Și Regele nostru în paie?... și-n fașă?!
Ah, iată, se vede ce mult îi iubește!
Se duce la ei ca să-i ducă Acasă!”.

„Trăiește cu ei?... printre oameni?... tâmplar?!
Cu pescarii se plimbă?... și-i ține de mână?!
Și până la urmă chiar moare?... „Tâlhar“?!
„Doar ca să-i ducă cu El în Lumină!”

„Stăpânul și Regele nostru-I Iubire!”
E-un veșnic „colind” ce răsună-n surdină:
„Ei sunt Mireasa și El este Mire!
Iar nunta măreață-n curând o să vină!”.

E-o seara specială din nou, pe pământ.
Se naște Stăpânul în inimi, din nou!
„Și azi ne iubește Regele Sfânt!”
Se-aude „colindul” mereu în ecou...

În noaptea aceea...

Ioan Maier

În noaptea-aceea neuitată,
am fost în iesle lângă El;
lângă izvorul veșniciei
cu numele Emanuel.

Am auzit cântarea slavei
a îngerului mesager,
și corul vestind Sfânta Pace
dintre pământ și dintre Cer.

În noaptea-aceea minunată,
am fost și eu chemat de El
și am văzut Cuvântul Vieții
cum seamănă c-un mielușel.

Se înălța de-atunci Golgota
și era Jertfă-n locul meu,
ca să deschidă drum de-a pururi
spre Gloria lui Dumnezeu!

În noaptea-aceea fermecată
am fost acolo dus de stea.
Și cerurile stau deschise
ca Harul Păcii să ne dea.

.....

În noaptea-aceea-nmiresmată
de veșnicele melodii,
văzut-am în Copil, Păstorul
de pe cereștile câmpii,

Și L-am rugat să mă primească
cu îndurare-n turma Sa;
al Lui toiag și-a Sa iubire
să mă păzească-n vremea grea.

Dar tu, în noaptea-aceea sfântă,
pe unde-ai fost și ce-ai făcut?
Te caută de-atunci, știi bine,
ca oaia care s-a pierdut.

Și astăzi strigătul Lui cheamă
de peste munții din vecii,
ar vrea să scrie și-al tău nume
în Cartea celor veșnic vii!

Rămâi cu noi, Copil iubit

Maria Luca

Rămâi cu noi, Copil iubit!
E frig afară și iubirea
A rătăcit pe drumul vieții
Și am uitat ce-i fericirea!
În inimi florile de gheață
Au înflorit născând suspine
Și nu e nimeni să le-adune,
Și nu e nimeni să ne-aline...

Rămâi cu noi, Copil iubit!
Ni-așa de dor de pacea sfântă
Să ne cuprinzi cu brațul ei
Când valuri vin și ne frământă
Și mult ni-e dor de glasul Tău
În nopți de sfântă părtășie
Să ne vorbești prin Duhul Sfânt
De dragoste și veșnicie...

Rămâi cu noi, o, Prunc Divin!
Așa de mult Te-am așteptat
Să locuiești în pieptul nostru
Pe veci ca Domn și Împărat!
Rămâi cu noi și fă-ne viața
Plină de cânt și bucurii
Căci doar cu Tine și prin Tine
E sărbătoare-n orice zi!

Deschide-ți inima

Maria Luca

Deschide-ți inima, creștine,
E timpul binecuvântat
Când într-o iesle din Iudeea
Ni s-a născut un Împărat!
A renunțat la tot ce-i slavă,
Și-a coborât din Cerul sfânt
În trup de Prunc nevinovat,
S-aducă pace pe pământ!

Deschide-ți inima, creștine,
Și cântă plin de bucurie
Că s-a născut în Betleem
Un Prunc venit din veșnicie...
El a adus iubirea sfântă
Și-o dă cu drag la fiecare
Prin El primi-vom mântuirea
Căci El e Stânca de salvare!

Deschide-ți inima, creștine,
Și fă din ea un templu sfânt,
Acolo Pruncul să se nască
Cât vei trăi pe-acest pământ.
Și fă din inimă o casă
Plăcută, caldă, primitoare
În ea să locuiască Domnul
Cât timp vei mai trăi sub soare!

DE ZIUA ROMÂNIEI

Păstor Teofil Ciortuz

Suntem români la marginea pământului, departe de patria mamă, totuși adesea ne gândim la locurile unde ne-am născut, la oamenii cu care Dumnezeu ne-a îmbogățit existența, sau la mormintele părinților și bunicilor noștri. Mirosul fânului proaspăt cosit, mireasma primăverii la poalele Carpaților, sau albastrul cerului într-o zi de Cireșar – iată amintiri ce nu dispar vreodată.

Voi fi criticat pentru ce scriu, dar trebuie să afirm că-mi displac unele din dorințele lui Eminescu din „*Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie*”. Nu-mi permit să-l critic pe marele poet, dar eu, fiind creștin, nu pot fi în consonanță cu el când scrie despre „*Vis de răzbunare negru ca mormântul, Spada ta de sânge dușman fumegând*”.

A curs destul sânge în sărmana țară; prea mulți bărbați au pierit în războaie și mult prea mulți prunci au pierit în însăși locul care trebuiau să le fie culcuș cald și iubitor până la naștere, uciși cu cruzime de propriile mame. Nu pot fi de acord nici cu fraza: „*Fiarbă vinu-n cupe, spumege pocalul, Dacă fiii-ți mândri aste le nutresc*”.

Am văzut prea multe familii nenorocite de alcool, prea multe femei bătute până la sânge și prea mulți copii abandonați de tați iresponsabili, ca să doresc României să se împlinescă dorințele nutrite de pățimășii orbiți de vicii și plăceri păcătoase. Nu a fost destul că dacii, demult, au fost forțați să renunțe la vie pentru că ei, strămoșii noștri, erau dedați la beție?

Poate nu pricep eu taina versului eminescian, dar cred că România nu are nevoie de idolatria pe care poetul o invocă în celebra sa poezie. Vesta, Marte, zeitățile pomenite de Eminescu, rămână în mitologie! România are nevoie de Dumnezeu adevărat – El este singura noastră speranță. Numai Cristos Mântuitorul ne poate scăpa din marasmul moral al vicilor și imoralității la a cărei vedere se întristează inima celui cu dor de cer. Poetul făcea urare României să „*guste fericirea raiului ceresc*”, dar trebuia să spună că acest vis este posibil numai prin Cristos Isus.

Da, mi-aș dori ca, pentru români, să se împlinescă urarea poetului, „*Fiii tăi trăiască numai în frăție*”. Oare este posibil? Se spune că românii sunt

mai dezbinați decât alte etnii, mai individualiști, mai cărcotași, mai țâfnoși. Uneori nici măcar frații (de la aceeași mamă sau din același Dumnezeu) nu trăiesc în frăție, vai nouă!

Cristos, „*El este pacea noastră*” (Efeseni 2:14). Doamne, ai milă de noi!

Deși știu că Eminescu nu intenționa să dea sensul pe care îl voi da eu, totuși folosesc cuvintele sale să urez românilor, conaționalilor mei, oriunde ar fi ei, „*Viață în vecie, glorie, bucurie!*”. Acestea sunt posibile numai prin Cristos. „*Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Cristos, pe care L-ai trimis Tu*” (Ioan 17:3).

La mulți ani, România! La mulți ani, români!

Prima Biserică Baptistă, Biserica pentecostală Tabor, Biserica Baptistă Maranata

**Prima Biserică Baptistă
Română din Australia**

Păstor Teofil Ciortuz

Biserica Pentecostală Philadelphia

Biserica Pentecostală Tabor

Biserica Maranata

Păstor Dorel Brîndaș

În data de 10 Noiembrie 2019, la invitația păstorului Cornel Ghiță, păstorul Dorel Brîndaș, de la *Biserica Harul*, a predicat la *Biserica Maranata*. A vestit Cuvântul din 1 Petru 5:8 : „Fiți treji și vegheați...”.

„Prin lipsa de veghere pierdem relația cu frații, Biserica, familia, și, ceea ce este mai important, pierdem relația cu Dumnezeu”, a concluzionat păstorul Dorel Brîndaș, îndemnând Biserica la a umbla cu atenție pe calea Domnului..

În data de 10 Noiembrie, la slujba de seară, păstorul Teofil Ciortuz, la invitația păstorului Gabi Izsak, a predicat în *Biserica Philadelphia*.

Tematica predicii a fost inspirată din *Fapte 21:1-26*, și a punctat DECIZIA pe care apostolul Pavel a luat-o de a merge la Ierusalim, cu toate că peste tot, pe unde a trecut, frații îl rugau să nu se suie la Ierusalim, unde, conform proorociei lui Agab va fi legat și va fi dat în mâinile neamurilor.

Învățătura pe care păstorul Teofil Ciortuz a adresat-o pentru întreaga Biserică, este că deciziile pe care le luăm să fie venite din partea Domnului. Să nu ne lăsăm înduplecați nici de pornirile noastre firești, nici de alte interese, ci, în rugăciune, împreună cu oameni duhovnicești, să cerem din partea Domnului orientare sfântă în deciziile pe care trebuie să le luăm.

Tabor - Melbourne

În data de 20 Octombrie, familia Tudorel și Amalia Racoțian au venit înaintea Domnului, la binecuvântare, cu cel de-al doilea copil. Alături de micuțul Jayden, care înseamnă „recunoscător, mulțumitor”, și surioara lui Emily, au fost prezenți bunicii și familia lărgită, bucuroși de acest moment important în casa familiei Racoțian. Cuvântul Domnului a fost rostit de fratele Mircea Cîmpean, păstorul Bisericii Penticostale Tabor, iar binecuvântarea a fost cerută din partea Domnului de fratele Florin Stratulat și fratele Ioan Cîmpean.

Dumnezeu să reverse și să însoțească până la capăt binecuvântarea Lui peste această familie.

„Binecuvântează dar casa robului tău, ca să rămână pe vecie înaintea Ta. Căci ce binecuvântezi Tu, Doamne, este binecuvântat pentru veșnicie! (1 Cron. 17:27).

Biserica Penticostală Română Betel, Port Pirie

O nouă binecuvântare

„Ferice de oricine se teme de Domnul și umblă pe căile Lui! Căci atunci te bucuri de lucrul mâinilor tale, ești fericit și-ți merge bine. Nevastă-ta este ca o viță roditoare înăuntrul casei tale; copiii tăi stau ca niște lăstari de măslin împrejurul mesei tale.

Așa este binecuvântat omul care se teme de Domnul. Să te binecuvânteze Domnul din Sion, să vezi fericirea Ierusalimului în toate zilele vieții tale, și să vezi pe copiii copiilor tăi! Pacea să fie peste Israel!” (Psalm 128).

A avea copii înseamnă a primi binecuvântarea lui Dumnezeu în casa ta.

Păstor Gabi Cocea, Port Pirie, SA

SEARĂ BINECUVÂNTATĂ LA BISERICA HARUL

În data de 3 Noiembrie 2019, Dumnezeu a binecuvântat părtășia în închinare la Biserica Harul prin prezența fratelui păstor Ștefan Mânzat care a predicat Cuvântul Domnului din Matei 27:17-19.

Domnul Isus Cristos este la cină cu ucenicii Săi și aici le descoperă că unul din ei Îl va vinde.

Așa că ucenicii s-au întrebat atunci: „Nu cumva sunt eu, Doamne?”. Oare nu ar trebui să ne punem și noi această întrebare? Cu atenție și evlavie să ne cercetăm umblarea noastră alături de Domnul. La încheierea serviciului, întreaga Biserică am luat împreună cina Domnului.

Ne-am bucurat să o sărbătorim pe micuța Naomi Cârpean la împlinirea vârstei de 10 ani și pe sora Veta Mânzat, la împlinirea a 75 de ani. Le-am urat „La mulți ani”, împreună, întreaga Biserică. Dumnezeu să le binecuvânteze cu viață veșnică și să-și binecuvânteze lucrarea Sa în Biserica noastră și pretutindeni. A Lui să fie slava, în veci. Amin.

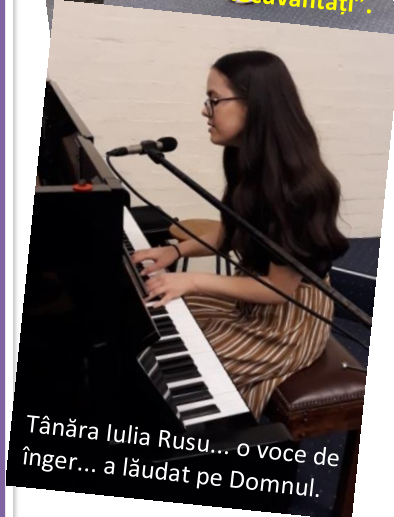
Corespondentă Sara Văran

Păstorul Ștefan Mânzat

Fratele Nelu Albu urează „Mulți ani binecuvântați”.

Tânăra Iulia Rusu... o voce de înger... a lăudat pe Domnul.

BISERICA SPERANȚA

Fratele John Hanciu, veteran în Biserica Baptistă Română, părtăș la mântuire împreună cu toți sfinții de la Biserica Baptistă Speranța, a fost sărbătorit la împlinirea vârstei de 72 de ani. Îi urăm fericire și bucurii nespuse alături de cei dragi, sub binecuvântarea Domnului Isus Cristos.

Corespondent Iacob Cerbu
3 Noiembrie 2019

Cea mai mare așteptare A LUI DUMNEZEU

Păstor Busuioc Belciu

de sărbători!

*„Copilașii mei, pentru care iarăși simt durerile nașterii,
până ce va lua Cristos chip în voi!” Galateni 4:19.*

Printre multele și frumoasele cântări pe care le cântăm cu ocazia sărbătorilor de Nașterea Domnului, este și cântarea: „*Aș fi dorit să văd eu steaua Betleemului*”. În această cântare poetul își exprimă regretul că nu a putut fi aproape de Pruncul Isus în zilele acelea.

Într-o zi, când Domnul Isus a făcut vindecări și a învățat cu putere pe poporul din jurul Lui, o femeie prezentă acolo a strigat: „*Ferice de pântecele care Te-a purtat și pieptul la care ai supt!*” Luca 11:27. Eu înțeleg că această femeie a devenit oarecum invidioasă pe mama Domnului și și-ar fi dorit să fie ea în locul Mariei. Este foarte important de luat în seamă răspunsul pe care i l-a dat Domnul Isus: „*Ferice mai degrabă de cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc!*” (v.28). Să ne gândim bine în ce constă acel: „*Ferice mai degrabă*” pe care l-a spus Domnul Isus atunci. Sunt două mii de ani de atunci, dar Domnul Isus, prin Duhul Sfânt, încă ne învață ce este mai important să facem noi vis-a-vis de Nașterea Sa.

Ca să înțelegem acest lucru, trebuie să ne gândim cu mare atenție la întrebarea următoare:

Care a fost și care este planul lui Dumnezeu cu privire la om?

În Geneza 1:26-27 este scris: „*Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră”; ... Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.*”

Pentru îndeplinirea acestui plan a venit Domnul Isus pe pământ. Foarte mulți oameni cred că Domnul Isus a venit pe

pământ numai ca să realizeze răscumpărarea noastră și să ne dea un „bilet” cu care să putem ajunge în Cer. Cuvântul despre care spunea Domnul Isus acelei femei că trebuie să-l ascultăm și să-l păzim ne învață că jertfa mântuitoare de la Golgota este doar începutul mântuirii noastre. Spălarea de păcate și nașterea din nou trebuie să fie urmate de transformarea noastră după chipul Domnului Isus. Toată învățătura Noului Testament este sintetizată în afirmația Domnului Isus din Matei 5:48 „*Voi fiți dar desăvârșiți după cum și Tatăl vostru Cel ceresc este desăvârșit*”.

Apostolul Petru, care a înțeles bine învățătura Domnului Isus, scrie în epistolele sale:

„*Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră. Căci este scris: <<Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt>>*” (1 Petru 1:15).

„*Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia, prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui, prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin poftă*” (2 Petru 1:3-4).

Apostolul Ioan, cel care a plecat capul pe pieptul Domnului Isus și a înțeles ce înseamnă adevărata viață, a vorbit foarte mult despre această viață, începând cu nașterea din nou și continuând cu creșterea în asemănare cu Domnul Isus. Să privim la câteva citate din scrierile lui:

„*Drept răspuns, Isus i-a zis: <<Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu>>*” (Ioan 3:3).

„*Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem. Lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El. Prea iubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este.*” (1 Ioan 3:1-2)

„*Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus*” (1 Ioan 2:6). Iar în Ioan 17:23 Ioan îl citează pe Domnul Isus arătând care este secretul acestei trăiri:

„*Eu în ei și Tu în Mine; pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit cum M-ai iubit pe Mine.*”

(continuare la pag. 21)

DEDICARE LA BISERICA PENTICOSTALĂ BETANIA, MELBOURNE

În data de 24 Noiembrie 2019, *Biserica Penticostală Betania* din Melbourne, a oficiat ordinarea fratelui Traian Iurescu în slujba de prezbiter. A condus întregul program păstorul *Bisericii Betania*, fratele Pavel Moza.

Rugăciunile de consacrare au fost făcute de păstorii: Tănase Magda de la *BPR Betania*, Gabi Izsak de la *BPR Philadelphia* și Iosif Frânc din Detroit SUA. A urmat o masă de dragoste.

Au fost invitați la această ceremonie sfântă toți păstorii Bisericilor din Melbourne, precum și păstorul Iosif Frânc din Detroit, SUA.

Fiecare a avut un cuvânt de glorie a Dumnezeului nostru, precum și cuvinte de încurajare pentru noul prezbiter al Bisericii. Grupul vocal, orchestra, cântări și poezii au împodobit programul.

Biserica a ridicat rugăciuni comune cerând binecuvântarea Domnului peste noul slujitor, peste familia dumnealui cât și pentru întreaga adunare a Domnului.

La Betleem, pentru a intra în Biserica Nașterii, trebuie să treci prin... „Poarta umilinței”. Este o ușă din lemn masiv și metal, de aproximativ 160 cm. înălțime, pe sub care trebuie să treci aplecat, dacă ești un adult mai înalt de 1,59 m. Istoria ei este simplă și semnificativă: Biserica bizantină inițială avea o poartă mult mai largă, dar, după cucerirea Ierusalimului de către arabii islamici (ulterior de turcii conduși de Suleyman Magnificul), invadatorii profanau locașul sfânt și prin intrarea călare, în trap rapid. Așa că, după restaurarea Bisericii din timpul cavalerilor cruciați, s-a strâmtat intrarea, așa încât nu se poate pătrunde decât unul câte unul, pe jos și aplecat. Desigur, era o măsură de siguranță pentru alte eventuale invazii ulterioare (Țara Sfântă avea să fie călcată în picioare de neamuri, până se va isprăvi vremea neamurilor). Dar, cred că s-au gândit și la ceea ce spunea Domnul Isus Cristos: „*Nevoiți-vă să intrați pe poarta cea strâmtă*”.

Într-adevăr, nu poți intra pe acea ușă îngustă și scundă, fără să reflectezi cu evlavie la Întruparea Iubitului Fiu de Dumnezeu: câtă smerenie, să ia trup nu doar din Duhul Sfânt, dar și din „*sămânța femeii*”, să se nască dintr-o fecioară într-un staul! Apoi să trăiască o viață simplă, de tâmplar, și smerirea supremă a morții pe cruce!

Ce ne învață „*ușa umilinței*” sau „*poarta cea strâmtă*”? În pocăință și în prezența Dumnezeului nostru de trei ori Sfânt se poate ajunge doar individual, fără „*bagaje*” (de păcate) și doar cu capul aplecat. Numai prin „*Ușa oilor*”, (iar la Ierusalim există și „*Poarta oilor*”), care este Domnul Isus Cristos. Apoi, trebuie să mergi pe „*calea cea îngustă*”, adică întocmai după poruncile Scripturii. Chiar dacă Împărăția Cerurilor se ia „*cu năvală*”

Domnul să ne ajute să ne smerim, după exemplul Său!

Laura Daniela Marinău

POARTA SMERENIEI

Colindă

Noaptea nașterii

Traian Dorș

Noaptea nașterii...
și zarea, albă, ca un vis se-arată
sub opincile-nghete neaua scârțâie călcată.
Undeva, pierdut în ceața de lumină albă rece
un colind se-aude-o clipă,
doar o clipă,
și-apoi trece.

Pe la fiecare casă râd ferestrele-n lumină,
e de-atâta bucurie toată noaptea asta plină.
De pe-o uliță pierdută, din colindul dinainte,
ca pe-o aripă de înger lin răsună trei cuvinte:
„la sculați, dragi gospodari,
căci vin astăzi oaspeți rari
florile dalbe, florile dalbe.”

Astăzi undeva departe,
unde gându-abia pătrunde,
la a lumii rugă de veacuri,
tainic Dumnezeu răspunde.

Înfășat stă-acum în iesle
mic Copil,
stăpânul lumii,
strălucesc în juru-l toate albe ca argintul spumei,
iar din ceruri, steaua sfântă,
dulce raza și-o coboară
peste iesle, peste staul,
peste-o mamă și fecioară.

Încărcați cu daruri scumpe
vin trei magi să l se-nchine,
se coboară cor de îngeri din țăriile senine,
și-n cântări aduc vestirea la păstorii de la staul,
pentru Fiul sfânt din iesle împletind cununi de aur.
Toți îi cântă-acum "Osana",-
noaptea parcă-i zi cu soare
îngerii,
păstorii,
magii,
totul este sărbătoare!

Iar pământu-mbracă haina albă pentru prăznuire, -
vine Domnul:
să ne afle așteptându-L cu iubire.
Binecuvântat fii, Doamne, Cel ce vii cu bucurie,
fă ca inimile, toate, să Ți se deschidă Ție!

PĂSTORII DE GENERAȚIA A DOUA

(Limba engleză în
Bisericile române)

Păstor Daniel Brânzei

Am dat o raită prin câteva Biserici din diaspora americană și am ajuns la o insurmontabilă concluzie: avem o criză de păstori! Nu este vorba de Biserici fără păstori, ci de criza păstorilor destoinici care au dus lucrarea cu abnegație și rezultate bune până acum. Dar ...

Am fost forțat de una din gazdele mele să mă uit în jur prin adunarea lor și să-i răspund la următoarea întrebare: „Câți din aceștia crezi că vor mai fi aici peste 15-20 de ani?”. Am dat ochii roată și am înțeles, am înțeles foarte repede și foarte bine.

Adunările noastre sunt rezultatul eforturilor unei generații de emigranți care au venit pe aceste meleaguri acum 30-35-40 de ani (cel mult sau cei mai mulți dintre ei). De câțiva vreme însă, emigrația a încetat. Americanii nu mai dau vize de intrare pentru români. Din cauza aceasta avem în adunare un amestec de prima generație și generația a doua.

Presiunile pentru folosirea limbii engleze sunt din ce în ce mai mari și mai justificate. Cei care vor să li se împotrivescă nu fac altceva decât să-i împingă spre Biserici americane pe copiii și nepoții lor. Dumnezeu nu pierde, pentru că-i mută dintr-un buzunar într-altul. Tot ai Lui sunt! Pierdem însă noi și, după răspicată exprimare a lui Nelu Brisc, păstorul *Bisericii din Portland*: „Bisericile care dau drumul la limba engleză au viitor. Cele care nu dau drumul la limba engleză vor rămâne doar cu un trecut reușit și... vor dispărea”.

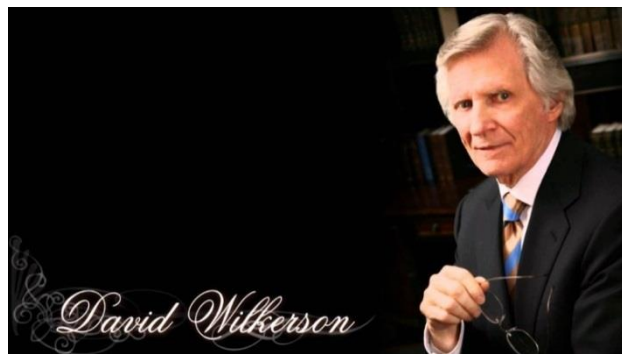
Ce-i de făcut? Avem două posibilități pozitive:

1. Păstorii suficient de tineri ca să fie familiari cu ambele limbi și culturi, română și engleză, ar trebui să caute să facă această tranziție împreună cu cei din noua generație, făcând din ce în ce mai mult loc celor care se exprimă mai ușor în limba engleză. Îmi pare rău că eu nu mai fac parte din această categorie ...
2. Păstorii din prima generație, specializați, dar și limitați la limba română, ar trebui să aducă alături de ei un păstor de generația a doua, care să fie fluent în limba engleză și familiar cu cultura noii generații.

Altfel... am ajuns să mă rog sistematic și să cer Domnului să redeschidă ușa Americii pentru alți români de-ai noștri. Dacă vor veni însă doar dintre cei stabiliți în Regatul Unit al Marii Britanii... am încurcat-o iar.

(NR - Credem că este valabil și pentru diaspora australiană).

EL RĂSPUNDE CU MILĂ...

De ani de zile, oamenii au fost obișnuiți să mă audă predicând despre **pocăință** și **sfîntenie**. Dar ei au început să-mi pună întrebări când mesajele mele au început să se concentreze mai mult pe **milă**, **reconciliere** și **speranță**. Există o explicație simplă pentru aceasta. Când eu călătoream ca evangelist, nu aveam oportunitatea să ajung să-i cunosc pe oamenii cărora le predicam. Nu eram niciodată în același loc destul de mult timp pentru a descoperi toate rănilile, nevoile și poverile poporului lui Dumnezeu. În calitate de păstor al *Bisericii Times Square*, am auzit direct de la sursă despre toate necazurile și încercările îndurate de cei din adunare, la fel cum am auzit și din Bisericile de pretutindeni din lume.

Preaiubiților, am descoperit că poporul lui Dumnezeu este adânc rănit. Sunt ispititi și încercați, loviți din toate părțile de mari adversități și nevoi. Problemele din familii sunt copleșitoare. Multe oi din adunare suspină în mijlocul durerii și suferinței – răniți, însetați, ologi spirituali care trăiesc din criză în criză. Dumnezeu mi-a **făcut clar faptul că nu pot pune bâta pe oile Sale**. Este, în schimb, nevoie de milă delicată. Chiar și înflăcăratul profet Ieremia a strigat: „*Pedepsește-mă, Doamne, dar cu măsură, și nu în mânia Ta, ca să nu mă nimicești!*” (Ieremia 10:24). Ieremia spunea „*Doamne, fii delicat cu mine, pentru că nu sunt în stare să aud mânia sau urgie, altfel voi fi nimicit*”.

Dumnezeu nu își va folosi Cuvântul Său să vă nimicească atunci când sunteți răniți. Tot ceea ce cere de la poporul Său este un duh zdrobit, plin de pocăință. El răspunde cu milă nevoii noastre plângătoare.

Odihnește-te în mila și dragostea Sa, pentru că Lui îi este milă de copiii Lui.

FIUL, ÎN MESAJUL ÎNGERULUI GAVRIL

Vestirea nașterii lui Isus Cristos

„În luna a șasea, îngerul Gavril a fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galileea, numită Nazaret, la o fecioară logodită cu un bărbat, numit Iosif, din casa lui David. Numele fecioarei era Maria. Îngerul a intrat la ea, și a zis:

«Plecăciune, ție, căreia ți s-a făcut mare har; Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei!».

Tulburată foarte mult de cuvintele acestea, Maria se întreba singură ce putea să însemneze urarea aceasta. Îngerul i-a zis:

«Nu te teme, Marie; căci ai căpătat îndurare înaintea lui Dumnezeu. Și iată că vei rămânea însărcinată, și vei naște un fiu, căruia îi vei pune numele Isus. El va fi mare, și va fi chemat Fiul Celui Prea Înalt; și Domnul Dumnezeu îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David. Va împărăți peste casa lui Iacov în veci, și Împărăția Lui nu va avea sfârșit». Maria a zis îngerului:

«Cum se va face lucrul acesta, fiindcă eu nu știu de bărbat?». Îngerul i-a răspuns:

«Duhul Sfânt Se va pogorî peste tine, și puterea Celui Prea Înalt te va umbri. De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu. Iată că Elisaveta, rudenia ta, a zămislit, și ea, un fiu la bătrânețe; și ea, căreia i se zicea stearpă, este acum în a șasea lună. Căci niciun cuvânt de la Dumnezeu nu este lipsit de putere». Maria a zis:

«Iată, roaba Domnului; făcă-mi-se după cuvintele tale!». Și îngerul a plecat de la ea” (Luca 1:26-38).

Mesajul îngerului Gavril, adus fecioarei Maria, în Nazaretul din Galileea, completează și totodată aduce mai multă lumină cu privire la Cel ce avea să vină și să fie Mântuitorul lumii, Domnul Isus Cristos. Revelația lui Dumnezeu este progresivă, atât în ceea ce privește descoperirea de Sine, cât și în ceea ce privește descoperirea lucrărilor Sale.

Înaintea acestui mesaj angelic, am primit, din partea Tatălui, prin slujitorii Săi, proorocii, mai multe profeții mesianice, care pas cu pas ne descopereau cum, unde și cine va fi Mesia:

Geneza 3:15, din sămânța femeii, Geneza 49:10, din seminția lui Iuda, Numeri 24:17, din poporul Israel, Isaia 7:14, dintr-o fecioară, Isaia 11:1, din casa lui David, Mica 5:2, din Betleem.

La aceste profeții mesianice se mai adaugă multe altele, dar o menționez aici pe cea din Isaia 9:6, care descoperă dubla natură a lui Mesia, om și Dumnezeu: „**Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: <<Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii>>**”.

Mesajul îngerului Gavril nu este doar o completare, ci și o clarificare. Conține detalii cu privire la Cel ce se naște, cu privire la **FIUL!** Sunt trei nume în acest mesaj: **Isus, fiul lui David, Fiul lui Dumnezeu.**

Aceste trei nume scot în evidență aspecte legate de scopul întrupării, lucrarea cât și Persoana Domnului nostru.

1. „...îi vei pune numele Isus” - v.31

„Și iată că vei rămânea însărcinată, și vei naște un fiu, căruia îi vei pune numele Isus” (Luca 1:31).

Isus era un nume uzual în Israel, și avea o semnificație deosebită; Isus în limba greacă și Iesuah în limba ebraică înseamnă „aducător de mântuire, Mântuitor, Salvator”.

Același mesaj îl primește de la înger și Iosif: „Ea va naște un Fiu, și-I vei pune **numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale**” (Matei 1:21).

Peste aproximativ 33-35 de ani, apostolul Petru, predica în fața mulțimii adunate despre cel mai mareț nume, Numele Isus Cristos: „**În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este supt cer niciun alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți**” (Faptele Apostolilor 4:12).

Apostolul Pavel scrie: „**De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult, și I-a dat Numele, care este mai pe sus de orice nume; pentru ca, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi, al celor din ceruri, de pe pământ și de supt pământ, și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Cristos este Domnul**” (Filipeni 2:9-11).

Isus = lucrarea de mântuire a omenirii

2. „... tatălui Său David” - v.32

„**El va fi mare, și va fi chemat Fiul Celui Prea Înalt; și Domnul Dumnezeu îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David**” (Luca 1:32).

Isus, fiul lui David. Această precizare are legătură cu unul din cele mai importante Legăminte biblice, **Legământul davidic**. Dumnezeu promitea lui David, cel mai prolific rege a lui Israel, că un descendent din casa lui va fi pe tronul lui Israel și împărăția aceea va dăinui. Sosise vremea împlinirii acestei promisiuni.

„**Va împărăți peste casa lui Iacov în veci, și Împărăția Lui nu va avea sfârșit**” (Luca 1:33).

Fiul lui David = împlinirea Legământului davidic

3. „...va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.”-v.35

„Îngerul i-a răspuns: «Duhul Sfânt Se va pogorî peste tine, și puterea Celui Prea Înalt te va umbri. De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu»” (Luca 1:35).

Fiul lui Dumnezeu prezintă divinitatea Domnului, așa cum Fiul omului prezintă umanitatea Lui; o împlinire a profeției din Isaia 9:6. Dar cred că în contextul acestui verset, sensul expresiei are o semnificație mai profundă.

Marele preot, din acea vreme, a pus următoarea întrebare, în momentul judecării Domnului: „...Și marele preot a luat cuvântul și i-a zis: «Te jur, pe Dumnezeu Cel viu, să ne spui dacă ești Cristosul, Fiul lui Dumnezeu»” (Matei 26:63).

Grecesul Cristos / ebraicul Mesia = Unsul lui Dumnezeu.

Acesta trebuia să se încadreze unui tipar stabilit de Dumnezeu Tatăl: să fie om - „Se va naște din tine (femeie)”, să fie fără păcat - „Duhul Sfânt Se va pogorî peste tine”, să fie Dumnezeu „...și puterea Celui Prea Înalt te va umbri”, „...va fi chemat Fiul lui Dumnezeu”.

Acest standard divin s-a împlinit într-o singură Persoană, Isus Cristos din Nazaret!

Fiul lui Dumnezeu = Cristosul, Unsul, Trimisul lui Dumnezeu

Frați și surori, fie ca la acest Măreț Praznic din anul 2019 al Nașterii Fiului lui Dumnezeu, să Îl cunoaștem tot mai bine și să ne pregătim pentru întâlnirea cu El, **Isus, Fiul lui David, Fiul lui Dumnezeu.**

Sărbători fericite și binecuvântate!

Păstor Gabi Izsak,

Păstor coordonator Biserica Pentecostală Română Philadelphia

Evenimente deosebite din activitatea BPR Philadelphia:

* Duminică 03 Noiembrie 2019, în *Biserica Pentecostală Română Philadelphia*, a avut loc primirea de noi membri; familia Gelan Nicu și Lidia, împreună cu cei trei copii au devenit membri ai Bisericii. Ei vin din *BPR Bethel, Roma, Italia* și s-au integrat foarte bine în Biserica noastră;

* În data de 17 Noiembrie 2019, familia Cociuba Noel și Tania au venit în Casa lui Dumnezeu pentru a doua oară în postura de părinți. Slujitorii Domnului au cerut binecuvântarea peste întreaga familie dar în mod deosebit, peste micuțul Hunter Cociuba.

Actul de Binecuvântare a fost oficiat de păstorii Bisericii, Gabi Izsak și Doru Mureșan.

**Pentru toate aceste lucrări aducem din toată inima slavă și cinste Domnului!
A consemnat, păstor Gabi Izsak**

Hangiul din Betleem

Simion Felix Marțian

Este puțin probabil ca tocmai Cezar August să fi fost îndrăgostit de statistică, iar dacă a decretat un nou recensământ, a făcut-o din alte considerente. Nu-i era totuna peste câți supuși stăpânește și, mai ales, care sunt posesiunile acestora. Căci din impozitul pe averi se umplea vistieria imperială. Și imperiul era vast. Irod, așa „*cel Mare*” cum era, și-a dovedit supușenia, aplicând decretul imperial în ținutul peste care era rege.

Așa a ajuns Iosif, tâmplarul din Nazaretul Galileei, la Betleem, în cetatea lui David, pentru că era din seminția acestuia. Și printre misterele care ne-au rămas încă neelucidate se numără și acesta: de ce l-a însoțit și Maria? Femeile, potrivit legii romane, nu erau obligate să se prezinte personal. Și mai era și pe cale să nască.

Recurgând la presupuneri în privința aceasta, am putea spune că, știind pe Cine urma să nască, știa și profeția lui Mica privitoare la locul nașterii Pruncului (Mica 5: 2). Sau, poate, Duhul Sfânt a îndrumat-o într-acolo. Ceea ce știm cu certitudine e că au ajuns și că își căutau cu înfrigurare un loc de găzduire. Nu erau singurii veniți din ținuturile nordice pentru recensământ. Mai erau și alții în situația lor, care le-o luaseră înainte, iar hanul era plin.

Dialogul cu hangiul trebuie să fi fost scurt, chiar dacă situația era disperată. Impresionat sau nu de situația femeii, tot n-ar fi ratat un „*gheșeft*”. Și dacă nu mai avea camere cu vedere spre ogorul lui Boaz sau mormântul Rahelei, i-ar fi strecurat undeva pe prispa din față, pentru un câștig suplimentar. Așa ar fi procedat orice confrate de-al lui.

Situația aceasta este învăluită nu doar în mister ci și într-o colosală uimire.

„Hangiule, tu știi pe lângă ce ai trecut? Și cine-ar fi semnat în cartea de onoare? Poți să-ți dai seama cum ar fi arătat cartea de vizită a hanului tău? Dar peste toate astea: cum ar fi fost viața ta, primind Vestea Bună?”

Betleemul de azi are peste treizeci de hoteluri și peste trei sute de magazine de suveniruri. Și nu pentru cei care vin la vreun recensământ. Nu. Toate îi așteaptă pe turiștii care vin să trăiască, la nivelul inimii, miracolul de atunci. Chiar dacă printre stelele care strălucesc pe firmele hotelurilor nu e și steaua... de atunci. Cea călăuzitoare.

Încă n-am ajuns la Betleem, deși îmi doresc. Sunt acasă, meditănd. La Nașterea mântuitoare meditez frecvent, dar azi, într-un mod deosebit, mi-a venit în minte acel hangiu. Nu-l putem acuza de lipsă de ospitalitate. Chiar și interesul material l-ar fi determinat să răspundă pozitiv.

Îmi place să cred că această ocazie extraordinară n-a rămas singulară. Că dacă nu l-a întâlnit pe Mântuitor la naștere, l-a cunoscut ulterior... și mântuirea care venea cu El.

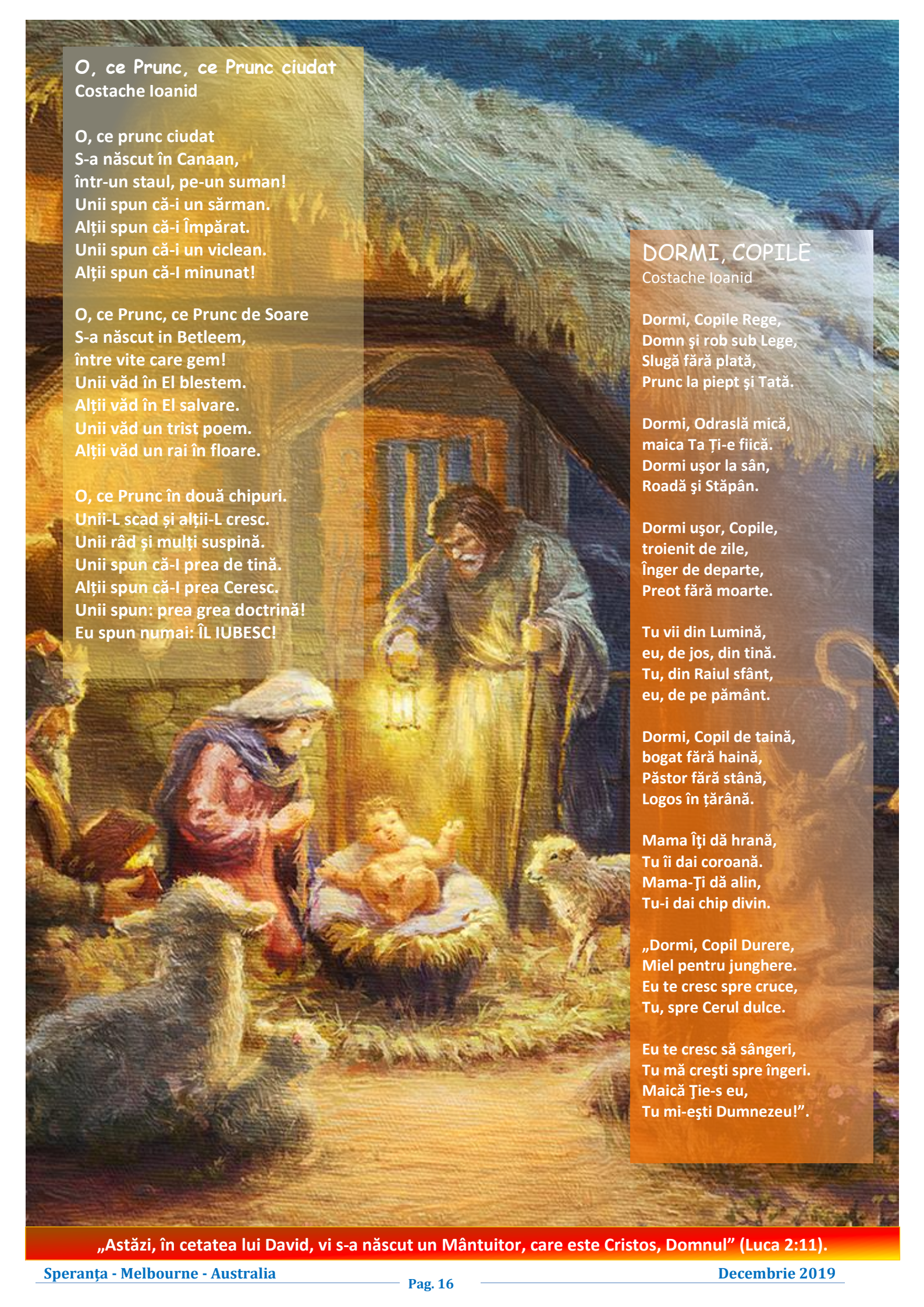
Hangiule, să ne vedem în Cer, împreună cu toți cititorii mei. Amin.

*Aș fi dorit să văd eu steaua Betleemului
Și al inimii dar s-aduc 'nainte Domnului.*

*Dorit-a fi și tu aceasta să o faci voios?
Adus-ai tu inima ta, predând-o lui Cristos?
Jertfa ta ca mărgăritar va fi,
Ca steaua frumos va străluci!
Adus-ai tu inima ta,
Predând-o lui Cristos?*

*Aș fi dorit și eu a fi la ieslele-acelea,
Înainte lui Cristos și eu a mă bucura.
Aș fi dorit de mii de ori pe El a-L săruta,
Pe Mântuitorul din inimă a-L saluta.*

O, ce Prunc, ce Prunc ciudat
Costache Ioanid

O, ce prunc ciudat
S-a născut în Canaan,
într-un staul, pe-un suman!
Unii spun că-i un sărman.
Alții spun că-i împărat.
Unii spun că-i un viclean.
Alții spun că-l minunat!

O, ce Prunc, ce Prunc de Soare
S-a născut în Betleem,
între vite care gem!
Unii văd în El blestem.
Alții văd în El salvare.
Unii văd un trist poem.
Alții văd un rai în floare.

O, ce Prunc în două chipuri.
Unii-L scad și alții-L cresc.
Unii râd și mulți suspină.
Unii spun că-l prea de tină.
Alții spun că-l prea Ceresc.
Unii spun: prea grea doctrină!
Eu spun numai: ÎL IUBESC!

DORMI, COPILE

Costache Ioanid

Dormi, Copile Rege,
Domn și rob sub Lege,
Slugă fără plată,
Prunc la piept și Tată.

Dormi, Odraslă mică,
maica Ta Ți-e fiică.
Dormi ușor la sân,
Roadă și Stăpân.

Dormi ușor, Copile,
troienit de zile,
Înger de departe,
Preot fără moarte.

Tu vii din Lumină,
eu, de jos, din tină.
Tu, din Raiul sfânt,
eu, de pe pământ.

Dormi, Copil de taină,
bogat fără haină,
Păstor fără stână,
Logos în țărână.

Mama Ți dă hrană,
Tu îi dai coroană.
Mama-Ți dă alin,
Tu-i dai chip divin.

„Dormi, Copil Durere,
Miel pentru junghere.
Eu te cresc spre cruce,
Tu, spre Cerul dulce.

Eu te cresc să sângeri,
Tu mă crești spre îngeri.
Maică Ți-e eu,
Tu mi-ești Dumnezeu!”

„Astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Cristos, Domnul” (Luca 2:11).

Colinde

Înger alb din Cerul sfânt...

Nicolae Moldoveanu

Înger alb din Cerul sfânt, se coboară pe pământ,
veste mare aducând, despre Mesia cel blând.

Cum smerit S-a întrupat, să ne scape de păcat,
și cum Ceru-a părăsit, căci atâta ne-a iubit! ...

Loc în lume n-a avut, Domnul Cel fără-nceput,
ieslea boilor l-a fost, leagăn sfânt și adăpost!

Azi din nou, Isuse blând, vii la noi ca oarecând,
ieslea inimii ne-o ceri, ca să-i simți căldura ei.

Să-i aduci ca dar frumos, Cerul Tău prea luminos,
s-o sfințești, s-o faci un rai, ca în ea pe veci să stai!

Creștini, Crăciunul a sosit

Millenium

Covorul alb se-așterne iară
Din crivățul dezlănțuit.
Noicolindăm pe timp de seară.
Creștini, Crăciunul a sosit!
Creștini, Crăciunul a sosit!

Și gerul parcă se-ncălzește
Iar vântul aspru-a-conținut.
În suflete speranța crește.
Creștini, Crăciunul a sosit!
Creștini, Crăciunul a sosit!

În înserarea ce apune
Și timpul parcă s-a oprit,
Ca micul prunc venit pe lume
Să-și doarmă somnul liniștit.
Să-și doarmă somnul liniștit.

Copil preasfânt, ce-aduci nădejde
La somnul tău și noi veghem,
Și dragostea te însoțește
În staulul din Betleem.
În staulul din Betleem.

Semănători de mângâiere
Celor sărmani și suferinzi,
Aduci iubire și putere
Și prin credință biruiți.
Și prin credință biruiți.

De-aceea noi pe timp de seară
Prin drumul greu și troienit
Vă colindăm și spunem iară:
Creștini, Crăciunul a sosit!
Creștini, Crăciunul a sosit!

Nașterea Fiului Lui Dumnezeu, Domnul Isus Cristos

Păstor Gabriel Cocea, Biserica Apostolică Penticostală Port Pirie

*Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui;
Îl vor numi: „Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii” (Isaia 9:6).
Îngerul i-a zis: „Nu te teme, Marie; căci ai căpătat îndurare înaintea lui Dumnezeu, și iată că vei rămânea
însărcinată, și vei naște un fiu, căruia îi vei pune numele Isus. El va fi mare, și va fi chemat Fiul Celui Prea Înalt; și
Domnul Dumnezeu îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David” (Luca 1:30-32).*

Pentru că suntem în pragul unei mari sărbători a creștinătății, sărbătoarea nașterii Domnului Isus Cristos, doresc să amintesc câteva lucruri pe care le găsim în Sfânta Scriptură despre această sărbătoare, cât și câteva constatări ale unor lucruri străine de Biblie care s-au adăugat acestei sărbători în cursul vremurilor.

Numele ISUS, pe care L-a primit copilul la naștere, înseamnă Salvator. CRISTOS, în limba greacă și MESIA în limba ebraică înseamnă Unsul, Trimisul. Deci Isus Cristos înseamnă Salvatorul Uns, sau Trimis de Dumnezeu pe Pământ, având misiunea să salveze oamenii de la iad.

Locul nașterii Domnului Isus Cristos este Betleemul, așa cum a menționat evanghelistul Matei în Evanghelia sa, capitolul 2, versetul 5, și așa cum a fost proorocit cu sute de ani înainte, de către proorocul Mica (Mica 5:2).

Data de 25 Decembrie, la care se sărbătorește nașterea Domnului Isus Cristos, este o dată convențională, pe care nu o găsim menționată în Biblie. Este esențial însă ca spiritul acestei sărbători să fie respectat, așa cum cere Dumnezeu în întreaga Biblie. Nu e important CÂND sărbătorim, ci CUM sărbătorim. Toate zilele sunt de la Dumnezeu; El le-a făcut (Geneza capitolul 1). Unii „creștini” sărbătoresc în chefuri, beții, înjurături, etc., păgânii sărbătoresc și ei idoli lor, când vor ei. Creștinii adevărați, adică urmașii lui Cristos, trebuie să mulțumească în fiecare zi lui Dumnezeu că L-a trimis pe Fiul Său pe Pământ, să salveze oamenii de la iad, să-l mulțumească Domnului Isus Cristos că a acceptat să facă voia Tatălui, venind aici să moară pentru păcatele noastre, în locul nostru, și să ne ducă în rai!

Sărbătoarea nașterii Domnului Isus Cristos este o sărbătoare care se manifestă prin multă cântare și bucurie. E normal și e bine să fie așa, căci venirea pe lume a Fiului lui Dumnezeu a fost făcută cunoscut printr-un mesaj însoțit de cântarea îngerilor, fiind un prilej de mare bucurie pentru tot norodul. Cânturile de laudă aduse Dumnezeului Prea Înalt, care a conceput tot planul de salvare al omenirii, trimitând pe Unicul Său Fiu pe pământ, sigur că sunt justificate și necesare. Auzim însă în vremea noastră și unele cântări sau colinde care au conținutul denaturat. Atenție la conținut!

Cântările ori colindele nu au voie să preamărească oamenii. Multe colinde îl cântă pe Moș Crăciun sau Moș Gerilă (ateul), care se zice că ar aduce „daruri multe la fetițe și băieți”, lucru neadevărat. Adevărul e că tot ce primim bun e de la Dumnezeu și Darul cel mai mare e Fiul Său, Domnul Isus. Acest lucru trebuie să-l spunem, să-l cântăm și să-i învățăm

pe copiii noștri. Nu să-i hrănim cu lucruri neadevărate. Sărbătorirea propriu-zisă a nașterii Domnului Isus Cristos este o problemă foarte serioasă. Mulți „creștini” nu sărbătoresc așa cum ne descrie doctorul Luca, în capitol 2 al Evangheliei sale, că o făceau îngerii și păstorii. Ei se bucurau și-L laudau pe Dumnezeu.

Astăzi mulți își risipesc timpul care ar trebui dedicat sărbătoririi, doar stând în fața televizorului, internetului ori îmbuibându-se cu mâncare și băutură. Sau se adună la petreceri unde numai pe Dumnezeu nu-L laudă, ci cu vorbe și expresii urâte, determinate de băutura pe care n-o pot stăpâni, fac un serviciu celui rău. Aceștia nici măcar nu-și dau seama de starea lor.

De asemenea, și pomul de „Crăciun” este un obicei luat din afara Bibliei. Există pericolul ca toți cei care practică obiceiuri neconforme cu ceea ce spune și cere Biblia, să greșească, sau chiar să păcătuiască.

Nu vreau să se supere cineva, ci doar vreau să spun lucrurilor pe nume, adică adevărul, și să trag un semnal de alarmă.

Ce-i de făcut? Înapoi la Biblie, să vedem ce ne spune Dumnezeu, Domnul Isus, în legătură cu această sărbătoare și cu alte sărbători care sunt în Biblie. Numai citind Biblia putem vedea diferența dintre voia Domnului și voia omului. Să vedem care-i voia Domnului. Sunt mulți creștini care se silesc s-o împlinească cu bucurie. În primul rând ce n-ar trebui să facem? În Epistola către Romani, apostolul Pavel scrie:

„Să trăim frumos ca în timpul zilei, nu în chefuri și în beții; nu în curvii și în fapte de rușine; nu în certuri și în pizmă” (Romani 13:13). Deci acestea trebuiesc eliminate din sărbătoare! Ce ar trebui să facem? Să ascultăm îndemnul Bibliei:

„Cine are milă de sărac, împrumută pe Domnul, și El îi va răsplăti binefacerea” (Proverbe 19:17).

Asta-i promisiunea Domnului Isus Cristos, Fiul lui DUMNEZEU, Cel sărbătorit, pentru toți cei care împlinesc voia Lui!

Curând vom sărbători din nou venirea în lumea noastră a Domnului Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu. Dacă unii L-ați sărbătorit până acum într-un mod care Lui nu I-a plăcut, haideți ca începând cu anul acesta să-L sărbătorim după voia Domnului. Dacă Dumnezeu ne-a dat darul acesta atât de mare, pe Singurul Său Fiu, să-l dăm și noi viața noastră Lui, adică să trăim în voia Sa.

Binecuvântat să fie Numele Domnului Isus Cristos. Amin!

CADOUUL CEL MAI DE PREȚ

Un păstor din Anglia a povestit despre un poștaș care primea scrisori ce erau trimise lui Moș Crăciun:

Într-o seară de ajun, acesta a rămas să lucreze peste program. Rămas singur în tot oficiul poștal, era împovărat de durere, amărăciune și singurătate. Pe masa sa erau încă multe scrisori și o grămadă mare de daruri ce urmau a fi expediate celor ce le așteptau.

În acele momente, când era stăpânit de nerăbdare ca să-și termine slujba din acea zi, s-a auzit un zgomot ce-a anunțat venirea ultimului poștaș ce-a adus ultima corespondență din acea zi. Și aceste ultime scrisori au fost răsturnate pe masă, alături de celelalte ce încă nu fuseseră desfăcute.

Poștașul s-a uitat repede la ele și a fost surprins când colegul său i-a spus că o scrisoare care nu poarta nicio adresă, i-a fost dată de o fetiță de pe strada Stejarului nr. 302!

Când poștașul de serviciu a auzit numele străzii, a tresărit, pentru că și-a dat seama că aceasta era adresa unde locuia el. A luat repede acea scrisoare, care era împachetată frumos într-un plic micuț și adresată lui Moș Crăciun. A desfăcut-o și a început s-o citească. Și-a dat repede seama că cea care a scris scrisoarea era chiar fiica lui. Ea

avea o rugămintă deosebită pentru Moș Crăciun. Iată ce era scris:

„Dragă Moș Crăciun! Anul acesta în familia noastră am avut o durere deosebită și de aceea mie nu trebuie să-mi aduci nimic. Micuțul Charlie, fratele meu, a murit săptămâna trecută și-a mers în Cer... De aceea, când vei trece prin casa noastră, îți cer să-mi faci o favoare deosebită: Când vei ajunge în casa noastră, te rog să iei jucăriile lui preferate și să i le duci în Cer. El a plecat fără să le ia. Eu voi așeza într-un colț, lângă sobă, căluțul său pe care călărea toată ziua, trenulețul cu care se juca și toate celelalte jucării preferate. Te rog să iei toate aceste jucării și să i le duci, iar mie să nu-mi lași nimic!

Dacă poți să-i aduci ceva lui tata, ca să-l faci să nu mai plângă în fiecare zi după frățiorul meu, aceasta îmi va fi cea mai mare favoare pe care mi-o vei face la aceste sărbători. L-am auzit pe tata spunând mamei că numai eternitatea îi poate vindeca durerea inimii; eu nu știu ce înseamnă aceasta, dar te rog să-i aduci ceva din acest dar!

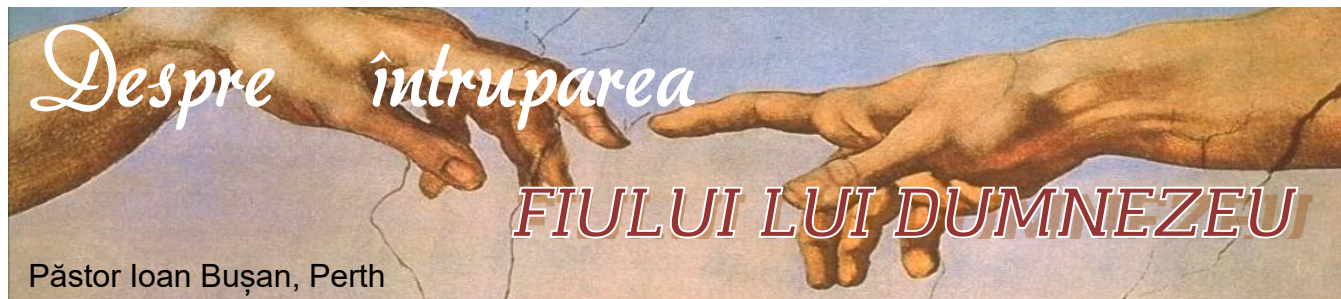
Dacă îi vei duce jucăriile lui Charlie și-i vei aduce darul eternității lui tata, îți promit că voi fi fetița cea mai cuminte”. Semnat, Marianne.

„Poți să-i aduci ceva din eternitate?”... Ce cuvinte mărețe așezate pe hârtie de un copil!

Avem nevoie din când în când, ca aceluși părinte îndurerat, să ni se aducă aminte și nouă că Eternitatea este mai mult decât jucării, case, haine, mașini, sau oricare alt cadou. Crăciunul este un timp al amintirii faptului că Domnul Isus, Dumnezeu Etern, a coborât în mijlocul lumii noastre ca să ne mângâie în necazurile noastre și să ne aducă ceva din Eternitate!

Isaia a arătat că oamenii se vor bucura pentru că Slava lui Dumnezeu va fi revelată: *„Și când veți vedea aceste lucruri, inima vi se va bucura... și oasele voastre vor prinde putere ca iarba” (Isaia 66:14)*. Omenirea este însetată după glorie. Dar mulți oameni se opresc numai la o stea care strălucește, o colindă care încântă inima, sau un dar pe care îl primesc. Adevărata Glorie o descopăr numai cei ce îl întâlnesc pe Domnul Isus și primesc darul mântuirii și al vieții veșnice!

<https://www.misiune.ro/>

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El. În El era viața, și viața era lumina oamenilor. Lumina luminează în întuneric, și întunericul n-a biruit-o... Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl” (Ioan1:1-5, 14).

Nașterea Domnului Isus, pe care o sărbătorim în fiecare an, este menită să ne reamintească momentul întrării în lumea noastră, în formă materială, umană, a Dumnezeului infinit și perfect. Mai exact, Dumnezeu-Fiul îmbracă natura omenească pentru a se manifesta în așa fel încât să poată fi înțeles de oameni. Momentul acesta al istoriei este înregistrat în Noul Testament în trei dintre Evanghelii.

Dacă Matei și Luca vorbesc despre împrejurări și personaje care au însoțit evenimentul (îngeri, visuri, Maria, Iosif, păstori, magi, etc.), Ioan are o altă abordare. El preia conceptul de „Logos” (Cuvânt) din filosofia greacă și îl identifică cu Dumnezeu-Fiul, care vine în lumea noastră ca s-o mântuiască. La sfârșitul Evangheliei lui, Ioan spune că el a văzut tot ce-a spus și a făcut Isus și de aceea este vrednic de luat în seamă și de crezut. (Ioan 20:30-31, 21:25)

De ce a făcut Dumnezeu-Fiul gestul acesta? De ce „S-a dezbrăcat pe Sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor?” (Filipeni 2:7). La întrebarea aceasta s-ar putea răspunde că a făcut-o din dorința Lui puternică de a comunica, de a avea părtașie cu omul. Acesta a fost și primul scop al lui Dumnezeu la crearea omului. Forța creatoare se manifestă, se exprimă. Părtașia din Eden „în răcoarea zilei” surprinde adevărul acesta.

Veșnicia trecută era caracterizată de o realitate dinamică, prezentându-L pe Dumnezeu care vine spre om. Primele două versete din Evanghelia lui Ioan prezintă realitatea dinainte de relatările cărții Geneza. Dumnezeu (Tatăl) și Cuvântul (Fiul) sunt veșnici, ei coexistă într-o veșnicie fără început și fără sfârșit... Este aici o imagine foarte rapidă a lui Dumnezeu dinaintea creației universului și ceea ce se ni se comunică este că Domnul Isus, Cuvântul, este Dumnezeu. Tema aceasta este reluată în Ioan 10:30, unde Domnul Isus afirmă „Eu și Tatăl una suntem”. Prin urmare, Domnul Isus a existat în părtașia Dumnezeirii dinainte de a se naște, veșnic, infinit, necreat, pentru că „prin El au fost făcute

toate lucrurile”. În El a fost viața prin cuvinte rostite și acțiuni întreprinse, în El a fost și continuă să fie puterea susținerii tuturor lucrurilor.

După creație s-a întâmplat ceva, și părtașia cu Dumnezeu a omului s-a stricat... Atunci „Cuvântul s-a făcut trup” pentru ca părtașia să poată fi refăcută. Inima lui Dumnezeu este aceeași și dorește să comunice cu omul. El nu se schimbă, ci se mișcă doar spre împlinirea scopurilor Lui. Bunăvoința aceasta a lui Dumnezeu de a se întrupa a fost un lucru extraordinar. Deși este foarte greu de înțeles, întruparea a fost foarte necesară. Martin Luther spunea: „Misterul umanității lui Cristos, faptul că s-a scufundat pe Sine în trup omenesc este dincolo de înțelegerea omenească, este o chestiune de credință doar. De la început Dumnezeu a iubit părtașia cu omul, de aceea l-a creat și tot de aceea, prin întrupare, a făcut primul pas spre răscumpărarea lui”.

Domnul Isus a venit (Ioan1:11-12) pentru ca omul să devină copil al lui Dumnezeu prin răscumpărare și înfiere. Dumnezeu-Fiul dorește părtașia cu noi. El este „Cuvântul” care rostește către inimile noastre: „Sunteți ai Mei..., v-am creat și v-am răscumpărat... Veniți la Mine voi toți ce trudiți și împovărați... Vă las pacea Mea, vă dau pacea Mea...” Comunicarea înseamnă dialog și așteaptă răspuns, Dumnezeu vorbește și așteaptă răspuns. Despre aceasta este sărbătoarea nașterii lui Isus.

La împlinirea vremii, Dumnezeu a vorbit. Unii au răspuns prin renunțare, dedicare, căutare, închinare (Maria, Iosif, păstori, magii, Simeon, Ana), dar cei mai mulți au rămas în nepăsare și indiferență, pierzând bucuria evenimentului. Noi ce facem acum când Dumnezeu este gata să ne comunice din nou că-i pasă de noi, că ne iubește și vrea să ne facă părtași binecuvântărilor Lui?

Un alt răspuns la întrebarea: de ce s-a întrupat Dumnezeu-Fiul, ar putea fi următorul: ca să-l întâlnească pe om în condiția lui, în locul celei mai mari nevoi.

„Totuși întunericul nu va împărăți veșnic pe pământul în care acum este necaz. După cum în vremurile trecute a acoperit cu ocară țara lui Zabulon și țara lui Neftali, în vremurile viitoare va acoperi cu slavă ținutul de lângă mare, țara de dincolo de Iordan, Galilea Neamurilor. Poporul, care umbla în întuneric, vede o mare lumină; peste cei ce locuiau în țara umbrei morții răsare o lumină” (Isaia 9:1-2).

Domnul Isus s-a întrupat ca să ne întâlnească în întunericul ignoranței despre El. Pentru că în starea pre-încarnată este infinit, perfect, El este dincolo de posibilitățile omului de a-L înțelege; a trebuit să vină la noi scufundat în umanitate.

Am avut nevoie de lumină și ne-a dat „lumina care luminează în întuneric”. A venit și ne-a găsit în starea de condamnați la moarte din pricina păcatului. Am

avut nevoie de viață și Tatăl L-a trimis pe Fiul pentru că „în El era Viața”.

Domnul Isus Cel întrupat a fost calea lui Dumnezeu-Tatăl de a ne lua de acolo de unde am fost ca să ne ducă acolo unde n-am fi putut ajunge niciodată. Pentru că nevoia noastră cea mai mare a fost iertarea și răscumpărarea, El L-a trimis pe Răscumpărătorul (Matei 1:21, Ioan 1:12-13).

La încheiere, să ne aducem aminte că și la sărbătoarea care ne stă înaintea Dumnezeu dorește să comunice cu noi, vrea părtășia noastră, vrea răspunsul nostru la dragostea Lui și la grija Lui. De asemenea, să ne aducem aminte că El este gata să ne întâlnească pe fiecare în situația în care ne aflăm, ca să ne lumineze, să ne ierte și să ne facă părtași binecuvântărilor pe care le are pregătite.

CEA MAI MARE AȘTEPTARE A LUI DUMNEZEU...

Păstor Busuioc Belciu

(continuare de la pag, 9)

Apostolul Pavel, cel căruia Domnul Isus i s-a descoperit pe drumul Damascului și cel care a petrecut în prezența Domnului în pustiu Arabiei, a înțeles bine planul lui Dumnezeu cu oamenii și a scris următoarele:

• „Căci pe aceia pe cari i-a cunoscut mai dinainte i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie Cel întâi născut dintre mai mulți frați” (Romani 8:29).

Înțelegând planul lui Dumnezeu, Pavel a făcut din asemănarea cu Domnul Isus ținta vieții lui. Iată ce spune el:

• „Căci pentru mine a trăi este Cristos și a muri este un câștig” (Filipeni 1:21).

• „Cristos în voi, nădejdea slavei. Pe El Îl propovăduim noi și sfătuim pe orice om și învățăm pe orice om în toată înțelepciunea ca să înfățișăm pe orice om desăvârșit în Cristos Isus. Iată la ce lucrez eu și mă lupt, după lucrarea puterii lui care lucrează cu tărie în mine.” (Col 1:27b-29)

Dacă vrei să-l faci o bucurie Domnului Isus de ziua nașterii Sale, caută să împlinești 2 Corinteni 3:18 „Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului”.

Dumnezeu să ne ajute prin Duhul Sfânt! Amin.

Remembrance Day Sunday, November 11

11 Noiembrie este ziua în care Australia comemorează eroii care au luptat pentru apărarea țării și pentru ca generațiile viitoare să trăiască în libertate și integritate națională. Foarte mulți dintre ei nu au mai avut șansa de a se reîntoarce la casele și la familiile lor.

Mulțumim acestor eroi și mulțumim lui Dumnezeu pentru această țară, Australia, în care trăim în pace și ne putem închina în libertate.

„Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi” (Ioan 15:13).

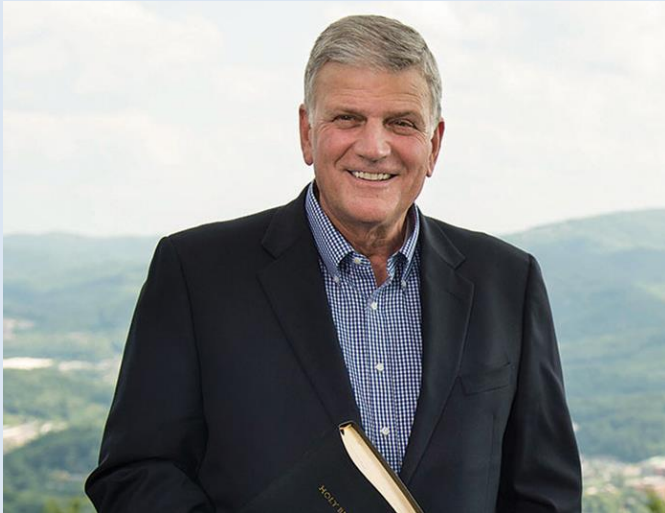
Reamintim cititorilor Revistei Speranța că se apropie timpul de reînnoire a abonamentelor la Revista Speranța. Puteți face aceasta prin corespondenții din Biserici sau adresându-vă direct la adresa redacției: sperantaaus@gmail.com.

Acontul revistei: Romanian Speranta Association Inc. National Australia Bank,
BSB - 083214, CONT Nr. – 879530941

Costul unui abonament este de \$40.00 pe an. În unele cazuri se aplică și cheltuieli de transport.

FRANKLIN GRAHAM: „IUBESC HOMOSEXUALII, DE ACEEA ÎI AVERTIZEZ CĂ TREBUIE SĂ SE POCĂIASCĂ”

Sursa: afirmativ.com

Evangelistul Franklin Graham, a declarat într-un interviu, că nu va adera la agenda progresistă, care urmărește promovarea și introducerea căsătoriei gay chiar și în Biserici.

Graham a respins declarațiile controversate ale candidatului democrat la președinția SUA din 2020, Beto O'Rourke, care intenționează să pună impozite pe Bisericile care nu susțin căsătoria între persoane de același sex. Evangelistul spune că acest lucru este un indiciu clar privind decăderea morală a progresiștilor în general și a celor din politica americană în special.

„Cred că politicienii de stânga au lăsat să se înțeleagă foarte clar că sunt împotriva Bisericii”, a spus Graham în interviul acordat CBN News.

„Dacă nu ne umilim să acceptăm agenda lor legată de LGBTQ, vor introduce un sistem de taxe și impozite pentru Biserici. Asta demonstrează cine sunt, ce inimi au și spre ce se îndreaptă”.

Graham a menționat că nu este vorba de a fi împotriva unui grup de oameni, ci de împărtășirea adevăratei libertăți și speranțe descrise în Biblie.

„Eu nu sunt anti-gay și nu voi vorbi împotriva homosexualilor, a luptei pentru drepturi acordate homosexualilor, sau ceva de genul ăsta. Dar nu vreau să fiu forțat să adopt agenda lor, nu vreau să fiu obligat să accept că ceea ce spun ei este adevărat, pentru că nu este. Îmi pasă de homosexuali, îi iubesc îndeajuns pentru a-i avertiza că trebuie să se pocăiască și că, dacă nu se pocăiesc și nu se îndepărtează de păcatele lor, Dumnezeu îi va judeca”.

„Dumnezeu va judeca păcatul și noi toți suntem păcătoși și trebuie să ne pocăim”, a explicat evangelistul și a continuat: „Așa că vreau ca homosexualii și lesbienele să știe că dacă se pocăiesc, Dumnezeu îi va ierta și le va vindeca inimile. Dar nu voi accepta niciodată că ceea ce fac ei este corect. Nu este corect. Nu este drept înaintea lui Dumnezeu și într-o zi vor răspunde pentru faptele lor”.

Ceea ce îl îngrijorează pe evangelist nu este doar agenda socialistă de stânga. El este foarte preocupat și de modul în care acest mesaj al progresiștilor îi poate corupe pe creștini.

„Mulți creștini, din păcate, vor fi convinși și vor ceda, iar mulți au făcut-o deja... Eu pur și simplu nu o voi face”, a încheiat Graham.

Protect Your Conscience

Pastor Greg Laurie

“Now the Holy Spirit tells us clearly that in the last times some will turn away from the true faith; they will follow deceptive spirits and teachings that come from demons. These people are hypocrites and liars, and their consciences are dead.” (1 Timothy 4:1, 2).

There's something severely lacking in the culture today: shame.

We celebrate things we once were ashamed of.

Everything is upside down. Right is wrong, and wrong is right.

Yet the Bible says, *„Woe to those who call evil good, and good evil; who put darkness for light, and light for darkness; who put bitter for sweet, and sweet for bitter!” (Isaiah 5:20 NKJV).*

It seems that no one wants to be held accountable for their actions anymore. Today we're a nation of victims. It's never our fault, and we have no shame over things we do that are wrong.

I read an interesting article from *Teen Vogue* (I'm not a subscriber, by the way). It was about a group of pro-abortion comedians and performers who *„use their art to raise awareness about the erosion of reproductive rights.”* Their emphasis is on humor, and the message is, according to the writer, that *„abortion can be funny.”*

Really? Is that where we are now, where taking the life of innocent, unborn children is funny to some people? It seems as though we keep moving the goalposts, and it's getting worse and worse. And when you think it can't get any worse, it does.

I believe we're being cheated by the daily barrage of social media we expose ourselves to. As author Michael Brown pointed out: *„From violence-glorifying graphics on the big screen to incessant headlines of perversion on our news feed to the latest appalling video on our cell phone, we have become accustomed to the extreme, to the twisted, to carnage and to gore.”*

The Bible warns that we can lose our sensitivity. But the good news is that Christ can resensitize our consciences. How? Let's start by spending as much time in God's Word as we spend on social media.

Chec cu fructe confiate

Ingrediente

5 ouă,
150 gr. zahăr,
5 linguri ulei,
250 gr. făină,
un praf de sare,
1 plic praf de copt (5g.),
250 g. mix de fructe confiate,
1 ling. esență de vanilie

<https://www.gustoase.net/>

Poftă bună!

Mod de preparare

Începem prin a separa albușurile de gălbenușuri. Gălbenușurile se freacă cu 100 g. zahăr până devin cremoase. Peste ele se adaugă în fir subțire uleiul și se amestecă bine până se omogenizează toate ingredientele. Separat se mixează albușurile cu un praf de sare până devin o spumă tare, apoi se adaugă treptat restul de zahăr și se mixează până se obține o spumă tare și lucioasă. Se pun albușurile mixate și fructele confiate tocate mărunt, esența de vanilie peste gălbenușuri și se amestecă ușor cu o lingură, cu mișcări largi de sus în jos. Praful de copt se amestecă cu făina și se toarnă peste compoziție, apoi se amestecă ușor.

Compoziția obținută se toarnă într-o formă de chec tapetată cu hârtie de copt și unsă cu ulei. Dacă doriți puteți presăra deasupra și alune. Se coace checul în cuptorul preîncălzit la 180°C timp de 40-45 de minute. Se lasă să se răcească, se pudrează cu zahăr pudră, se porționează cu un cuțit foarte bine ascuțit.

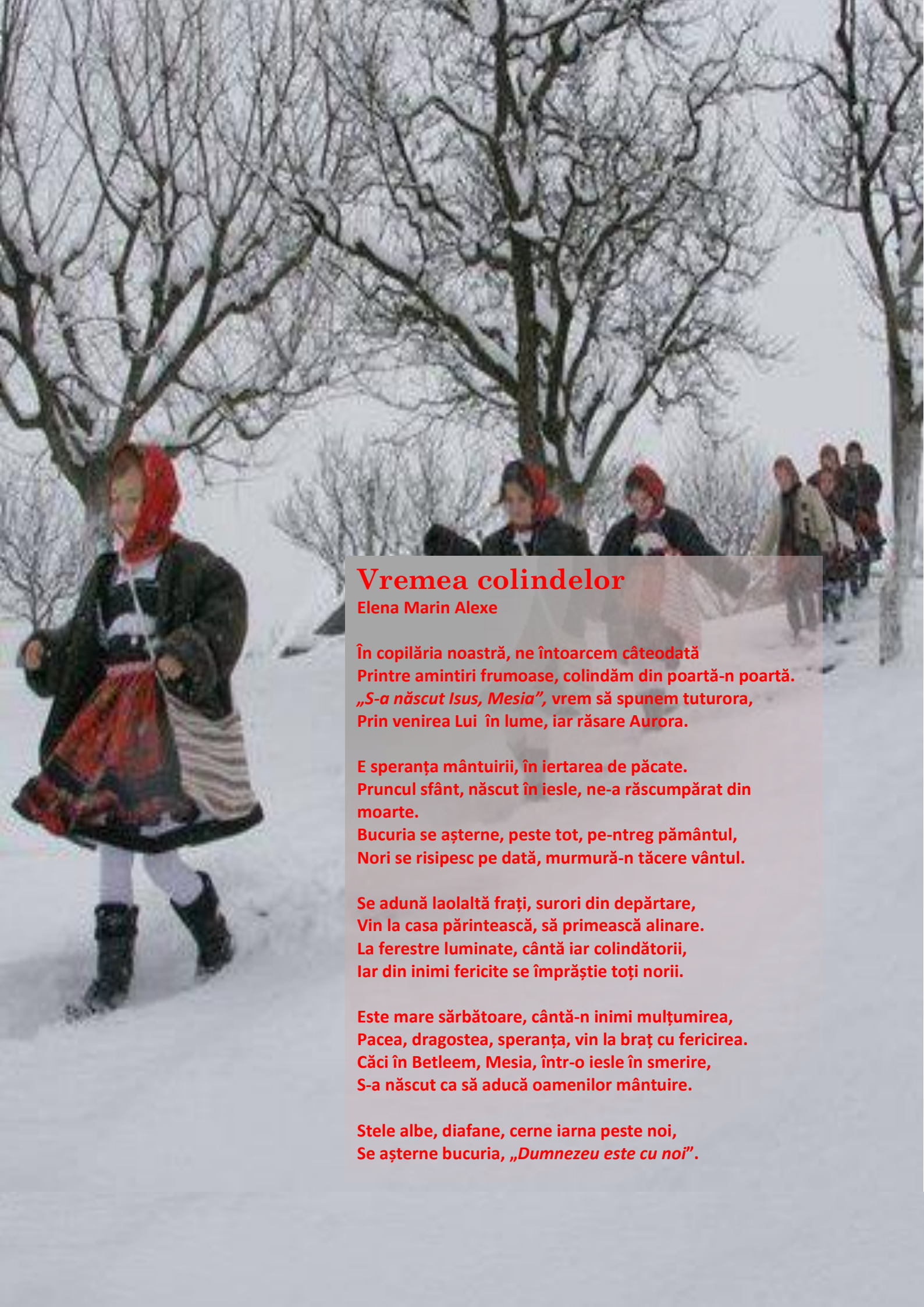

Pageină realizată de Ștefana Orbanescu

Mulțumim tuturor celor care, în decursul anilor, prin citirea și folosirea rețetelor noastre au dat valoare acestei rubrici.

Mai mult decât atât aducem mulțumire lui Dumnezeu care binecuvântează lucrul mâinilor noastre.

PENTRU ANUL 2020 - LA MULȚI ANI ÎN DOMNUL!

Vremea colindelor

Elena Marin Alexe

În copilăria noastră, ne întoarcem câteodată
Printre amintiri frumoase, colindăm din poartă-n poartă.
„S-a născut Isus, Mesia”, vrem să spunem tuturor,
Prin venirea Lui în lume, iar răsare Aurora.

E speranța mântuirii, în iertarea de păcate.
Pruncul sfânt, născut în iesle, ne-a răscumpărat din
moarte.
Bucuria se așterne, peste tot, pe-ntreg pământul,
Nori se risipesc pe dată, murmură-n tăcere vântul.

Se adună laolaltă frați, surori din depărtare,
Vin la casa părintească, să primească alinare.
La ferestre luminate, cântă iar colindătorii,
Iar din inimi fericite se împrăștie toți norii.

Este mare sărbătoare, cântă-n inimi mulțumirea,
Pacea, dragostea, speranța, vin la braț cu fericirea.
Căci în Betleem, Mesia, într-o iesle în smerire,
S-a născut ca să aducă oamenilor mântuire.

Stele albe, diafane, cerne iarna peste noi,
Se așterne bucuria, „Dumnezeu este cu noi”.